

Fredag 5 mars

Knutpunkt?

I lördags kom den stora nyheten om Öresundsbron. Samma förmiddag hade vi anledning att byta färdmedel på Knutpunkten i Helsingborg och uppsökte naturligtvis Pressbyrån för att köpa danska tidningar och kolla kommentarerna.

– Information? sa damen i kassan, tyvärr, vi har bara Berlingske.

Vi tog den. Men vad var detta? Fredagens nummer!

– Ja, lördagens nummer får vi först i morgon. Det kommer ju hit via Stockholm.

Då fick det vara. Vi köpte Helsingborgs Dagblad och slog oss till ro på kaféet en trappa upp. Genom de stora fönstren hade vi fin utblick över Helsingör, en knapp halvmilj bort.

Vad ska vi med fasta fysiska förbindelser det inte finns något reellt intresse för de andliga?

Belönade

I december var det Sten Henriksson som fick 10 000 kr (och en silvermedalj) för en artikel i Krigsvetenskapsakademiens handlingar. Nu överträffas han av Lars-Arne Norborg som får 12 500 kr genom sitt delade förstapris i Moderna Tidens essäpristävling.

Vi i VB har varken priser eller arvoden att dela ut och ändå är det här som både Henriksson och Norborg är regelbundna skribenter. Det är vi stolta över.

Bollen är inte alltid rund

I onsdagens DN fick lundasociologen (och oregelbundne VB-medarbetaren) Tomas Peterson välförtjänt uppmärksamhet på kultursidan för sina bok "Den svengelska modellen" som handlar om ett paradigmbyte i den svenska toppfotbollen. Förut har han ju vetenskapligt behandlat Halmstad BK:s framgångar. De båda böckerna visar evident att bollen inte alltid är rund: att det verkligen ger framgång att ha pengar och känna till var den fotbollstaktiska forskningsfronten går.

På måndag kväll (bibliotekets cirkelrum kl. 19) berättar Tomas om sin bok i Föreläsningstinstitutets regi. Inträde 10 kr.

Miljö & hälsoskydd:

Om Laboratoriegatan m.m.

Miljö- och hälsoskydds nämnden har i princip två sorters uppgifter. Den ska utöva tillsyn över ett stort antal lagar. Det betyder att vi har ansvar för att lagen om kemiska produkter, livsmedelslagen m fl lagar efterlevs. Nämnden ska också se till att kommunens miljöprogram förverkligas och ta itu med övriga miljöuppgifter som kommunfullmäktige och kommunstyrelse ålägger nämnden.

Gammal v-fråga

Förorening av luften är det som står i fokus för vänsterpartiets agerande i nämnden allt sedan kampen mot utsläppen från Gambro, Tetra Pak och Åkerlund & Rausing inleddes i mitten av 1980-talet. Det senaste året har biltrafikens miljö- och hälsoeffekter i en eller annan form varit på dagordningen för nämndens sammanträden i princip varje månad.

På februarisammanträdet 1992 behandlade vi situationen för de

boende på Laboratoriegatan. För var och en som befunnit sig vid nämnda gata fredag eftermiddag eller lördag förmiddag är det lätt att förstå varför klagomål kommit med jämna mellanrum i över tio år. Senaste omgången klagomål inleddes med att ett antal av Laboratoriegatans invånare skrev till miljö- och hälsoskydds nämnden och redovisade hur störda de var av trafiken på gatan.. Nämnden hade möjlighet att beteckna situationen som en sanitär olägenhet och (med stöd av miljöskyddslagen eller hälsoskyddslagen) tillskriva väghållaren med krav på åtgärder för att minska olägenheterna. Majoriteten i nämnden fann dock inte att några åtgärder var motiverade. De boende överklagade beslutet och på decembersammanträdet hade nämnden möjlighet att åter yttra sig i ärendet. Efter en animerad diskussion bordlades frågan.

På februari mötet 1993 återupptogs diskussionen och varade i

ytterligare 90 minuter om jag minns rätt. Det som tillkommit i saken var att förvaltningen med hjälp av sin OPSIS-utrustning under januari

Forts. på sid 3.

VB beklagar

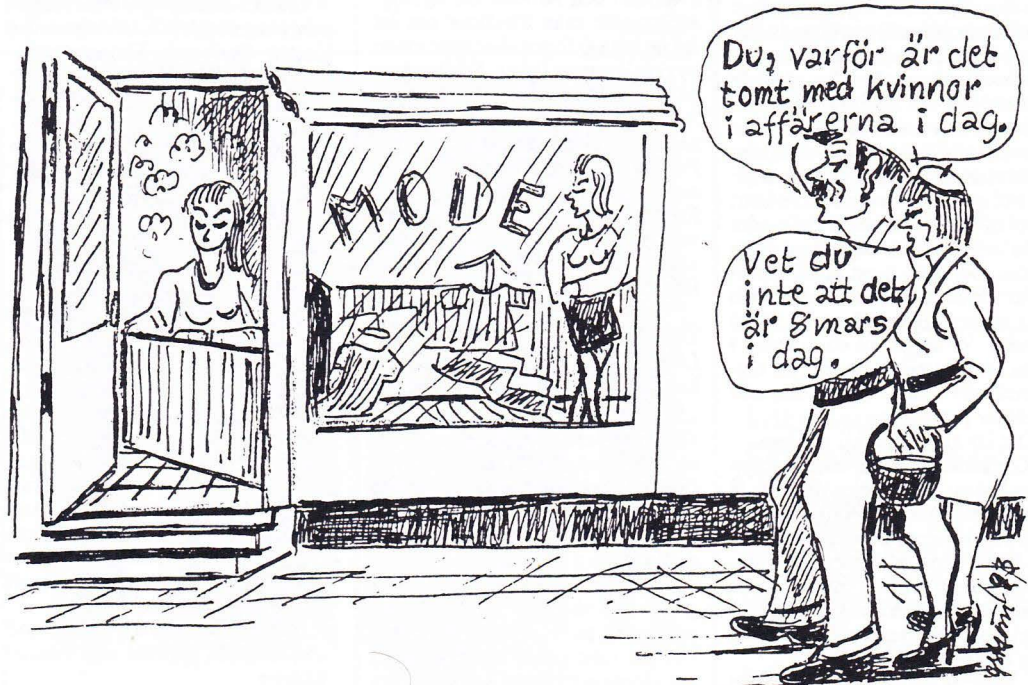
att förra veckans tidning blev försenad. Orsaken tycks vara att posten, måhända pga rationaliseringsbetingad stress, sände VB på avvägar.

Detta har hänt också tidigare, men nu är det ett exempel på att inte heller privatisering och marknadslösningar klarar servicen bättre. Men det visste vi ju redan. Resocialisera Posten!

Rättad sommarfröjd

Vänsterpartiets skånska sommarläger vid Hjartasjön äger rum 24.7–1.8, alltså den sista veckan i juli och inte som det stod i förra numret.

8 mars firas i Malmö (start kl. 17 vid stadshuset)

Åttandemarsrörelsen har beslutat bojkotta alla butiksinköp på den internationella kvinnodagen för att visa kvinnornas makt. Teckning: Göte Bergström.

Det lär inte bli någon bro

När Öresundsbroavtalet 1991 undertecknades av den danska och svenska regeringen påstods det att bron skulle stå klar om sju år. Sen har man sagt 1999, närmare bestämt den 27 juni.

En sak är i alla fall säker: den dagen kommer inte någon bro att stå klar.

Statsministrarna Nyrup Rasmussen och Bildt har ju förklarat att de fortfarande tror på projektet, och den senare har fått beskäftigt stöd av Ingvar Carlsson. Det är inte troligt men kanhända att man lyckas skrämna/muta juniorpartnerna i respektive regering (de kristna och centern resp. radikale venstre) men såna mutor är inte billiga. Det torde minst handla om en förlängning av tunneldelen med två kilometer och en extrakostnad om 1,8 miljarder, samt en ny vattenströmningsutredning som tar hänsyn till att Öresund har tre och inte bara två dimensioner. Den senare beräknas ta två år.

Och nästan måste det finnas en smärtrörelse även för betongsockar och dito moderater. Projektet har redan fördyrats, inte minst genom tilläggen i form av yttre ring (motor)väg kring Malmö, citytunnel osv. Själva fördröjningen kostar.

Vi tror inte att Bildt, Carlsson & Co. tar alltför stort intryck av några procent vatten hit eller dit. Det gör inte vi själva heller, eller rättare sagt: vi tror att den höjning av havsnivån som blir den yttersta följden av världsatmosfärens nedsmutsning kommer att öka Öresunds vattenarea mycket effektivare än vad någon kompensationsmuddring kan åstadkomma. Argumentet om den ökade biltrafiken biter heller inte på dem. Nej, det viktigaste som koncessionsnämnden säger är säkert detta om att bron blott har regional och inte nationell (eller internationell) betydelse. När den bedömningen har trängt igenom är det troligt att rikspolitikerna säger: vi är trötta på allt detta bråk som hotar att spräcka regeringar och partier, och som mest är till för att få fart på konkursboet Malmö och dess motsvarighet på andra sidan Sundet. Vi lägger ut en dimridå i form av ett vagt löfte om en tåg-tunnel nån gång i framtiden och avblåser projektet.

Det lär alltså inte bli någon bro.

Konsekvenserna av ett brostopp är svåra att överblicka. För att få igenom beslutet i folketinget tvingades man muta politikerna på Jylland med ett par motorvägar som egentligen inte behövdes – jämför Volvos motorväg till Uddevalla. I danska tidningar diskuteras det redan att riva upp det följdbeslutet.

I Sverige har på liknande sätt Hulterströmöverenskommelsen om

Öresund: allt går igen

Nedanstående Luciferkäseri publicerades första gången den 26 augusti 1988 (och återgavs sedan i samlingen "Stilla flyter Høje å", av vilken en liten upplaga märkligt nog ännu återstår). På förekommen anledning trycks det igen. Vad ska man egentligen säga om det sjätte varvet?

Historien upprepar sig alltid säger Marx, första gången som tragedi och den andra som fars. Vad ska man då säga om femte varvet?

Jag tänker naturligtvis på det cykliska förlopp som hör så nära samman med frågan om en fast förbindelse mellan Sverige och Danmark, även känd som Öresundsbrofrågan.

Öresundsbrocykeln

Läge 1. Allt är som vanligt, skåningarna turar till Danmark och åter läckra leverpastejsmorgåsar (med sky som dallrar i takt med fartygsdieseln) på båten.

Läge 2. Missnöje uppstår med Öresundsförbindelserna. Båtarna tar för lång tid, håller inte tiderna och är dyra, leverpastejen är härsken, rederierna visar sig domineras av korruption och svinn. Det uppstår folkliga sympatier för en förbättring av kommunikationsförhållandena.

Läge 3. För ändamålet inrättade industrikonserter träder fram och lovar i sin otroliga generositet och människokärlek att bygga en bro gratis, bara man får ta hand om uppböden av de obetydliga broavgifterna. Sydsvenskan skriver ledare om hur tacksamma vi bör vara mot initiativtagarna. Särskilt engagerade akademiker skriver artiklar i lokalpressen där de försäkrar oss om det naturmövändiga i att Öresundsregionen nu tar sig samman och försvarar sina intressen mot Hamburg och Rotterdam, och att vår region är på väg mot en social och kulturell storhetstid.

Läge 4. Nu är vi på topp – regeringarna i Stockholm och Köpenhamn är vidtalade och Sydsvenskan och Arbetet har nyhetsartiklar där man försäkrar oss att det nu bara är formsaker kvar innan bygget kommer igång. Bilder visas på det tänkta brofästet. Tidningen Arbetet ordnar familjeaftnar med namnpristävling i Pildammsparken. Förslaget "Öresundsbron" vinner och belönas med en burk kaffe. Runt Öresund råder hektisk aktivitet, fastighetspriserna stiger och alltså kan heta något på "Orestad" får det namnet.

Det vänder

Läge 5. Det visar sig nu att man kanske inte var riktigt enig om var

skånska trafikinvesteringar Öresundsbron som en förutsättning. Det finns nu en risk att den blir hängande i luften, inklusive de delar som handlar om välkomna satsningar på kollektivtrafiken.

Det återstår alltså viktiga uppgifter för skånska politiker och opinioner: se till att bron verkligen stoppas men också att de positiva satsningar som skulle komma i dess kölvatten verkligen blir av.

förbindelsen ska upprättas. Helsingborgarna trodde att det var däruppe och malmöborna trodde att det var vid Limhamn. Peter Broberg i Landskrona trodde att det var i Landskrona. Strid utbryter, riksdagsmän engageras. Malmöborna är flest och vinner, med regeringens stöd. Sydsvenska skriver indignerade ledare om helsingborgarnas bypolitik och ovilja att inse det allmänna bästa.

Läge 6. Det uppstår tvivel om det verkligen ska vara en bro eller en tunnel och i så fall om den ska vara för bilar eller för järnväg eller för bådadera. Bilbroanhängarna försäkrar att Sveriges kulturella och ekonomiska framtid hänger på att deras krav realiserar, och Volvo meddelar att de t.o.m. kan tänka sig att ha med ett jhärnvägsspår på bron om det nu ska vara så viktigt. Biltrafiken ska i och för sig finansiera bron men den förutsätts samtidigt bli obetydlig.

Läge 7. Nu organiserar sig bromotståndarna på allvar och målar upp hur en miljon feta tyskar i dieselosande Mercedesbilar över-svämmar danskanskalandsbygden. Från helsingborgshåll talar man varmt om de mänskliga värden och leverpastejsmorgåsar som hotas.

Från Danmark meddelas att regeringen vid närmare eftertanke finner att Storabältförbindelsen måste prioriteras. De svenska socialdemokraterna står splittrade, och regeringen säger att beslutet visserligen är fattat men att ett litet rådslag väl aldrig kan skada.

Läge 8. I detta stadium, när strids-larmet redan har avtagit något, meddelar den svenska regeringen att när nu danskarna är så ointresserade och de jämlika skåningarna bara bråkar inbördes, så finns det alla skäl att lägga frågan på is så länge Tidningen Arbetet tycker, med vissa invändningar, att det är ett klokt beslut medan Sydsvenskan skriver bittra ledare om vilka hänsynslösa typer som bor i Ö9-området, odlar dolkstötslegender och startar en svekdebatt.

Läge 9. Allt är som vanligt, skåningarna turar ... etc. ad infinitum.

Tryggt

Det är inget ont med det här, själv har jag hunnit uppleva två varv i cykeln och börjar känna mig trygg och hemmastadd. Aktöremas allvar är imponerande, det är ingen trött rutin över det inte. F.ö. bör väl våra tankar i dessa dagar gå till de ansvariga för Öresundsbrofrågor inom ledarredaktionen på Sydsvenskan. ge inte upp, ni behövs på ett sätt, vi skulle sakna er!

Lucifer

Pressmeddelande

från Nej till EG-Lund angående debatt om EG-frågan på Efsildagarna.

Under veckan pågår ett arrangemang som kallas "Efsildagarna" i Holger Crafoords Ekonomisentrum i Lund.

Enligt en av de ansvariga för arrangemanget, Tomas Lennartsson, planerades en debatt om EG-frågan mellan en företrädare för Nej till EG och EG-ministern Ulf Dinkelspiel. Denna debatt blev inställd eftersom a) Per Gahrton ville ha betalt, b) Gudrun Schyman inte svarade.

Till detta vill Nej till EG-Lund anföra följande fakta: Under hösten 1992 erhöll Nej till EG-Lund en skriftlig inbjudan till en debatt i slutet av året med Ulf Dinkelspiel. Nej till EG-Lund utsåg Harald Lundberg att representera organisationen. Vi meddelade Efsil detta men erhöll strax före utsatt dag telefonbesked att arrangemanget ändrats så att det inte blev någon debatt utan endast ett föredrag av Ulf Dinkelspiel.

Vi beklagande detta och erbjöd oss att ställa upp vid något annat tillfälle.

Tidigt i år tog vi därför kontakt

och erbjöd Efsil att tillsammans med Studieförbundet och oss samarbeta kring ett föredrag om EGs ekonomi av en ekonom. Detta accepterade Efsil och enligt nuvarande planer, som vi hoppas inte ändras, kommer ekonomidocenten Johan Lönnroth från Göteborg till Efsil och håller ett föredrag betitlat "Ekonomiskt alternativ till EG?"

Det är beklagligt att inte Efsil, inför Efsildagarna, tog kontakt med Nej till EG-Lund – som man ju bevisligen känner – så hade vi med lätthet kunnat ordna en debattör, kostnadsfritt!

Gahrton och Schyman

Beträffande Per Gahrton vill vi framhålla att han den 29 november förra året höll ett föredrag i Folkets Hus i Lund. För detta varken fick eller ville han ha någon ersättning – inte ens för resan! Att påstå att Per Gahrton tjänar pengar på Nej till EG är alltså helt enkelt inte sant. Att Ulf Dinkelspiel däremot tjänar pengar på EG-frågan kan väl inte förnekas?

Till sist Gudrun Schyman är inte representant för Nej till EG.

Mats Olsson
styrelseledamot i Nej till EG-Lund

Pressgrannar

Det är dags igen för några kommentarer om lundapressen. Det stora glädjeämnet är *Lundagård*, studentkårens ärevärdiga tidning, som helt enkelt blivit sensationellt bra. Det är i elfte timmen, kärobligatoriet är på väg att upphävas och därmed den säkrade upplagan, men det gör inte fenomenet mindre anmärkningsvärt. Nytt format, lyckad layout och en god blandning av nyheter och kultur gör *Lundagård* till Sveriges just nu bästa kårtidning. Och en redaktör, PM Nilsson, som kan skriva! Jag trodde det var slut på sådana.

Självbelåtet

Tvårs över universitetsplatsen utges *LUM*. Det är universitetets personal- och PR-tidning, en kombination som är omöjlig. Folk utanför universitetet torde ha mycket begränsad förståelse för de inkröpta skämt och versar som produceras för den närmsta vänkretsen i universitetshuset, medan vi som jobbar i firman har svårt att känna igen oss i det vetenskapens och bildningens drivhus Lunds universitet där uppges vara. Skulle man tro *LUM* är det en årlig chikan att inte samtliga Nobelpris varje höst oavkortat tilldelas lärdomsgiganterna i Lund. Bildmaterialet består i huvudsak av bilder på rektor, prorektor samt *LUM*:s redaktionspersonal. Jag vet heller ingen så självbelåten tidning som *LUM*. Det skulle i så fall möjligen vara *Veckobladet*.

Tidningen *Lundanytt* förespände jag övergång till A5-format för ett år sedan, men där hade jag fel. Tidningen blomstrar, är tjockare än någonsin och man kan bara ana vilka skogar som måste huggas ner för varje nummer. Det är tydligt att jag har underskattat vad en ihärdig annonsackvisitör kan åstadkomma. Vad gäller innehållet kan jag bara

säga att tidningen är ovärderlig när det gäller att komma över en stor stark till lägsta möjliga pris i Lunds hektiska krogvärld.

Mårtensson åter

Jan Mårtensson är tillbaka på *Sydsvenskans* lundaside och det är en välsignelse. Han har släppt en del av den värsta lundachauvinismen och skriver välinformerat och, ja, med en viss elegans. Sanningen är att han har oerhörd kunskap och erfarenhet av den här stan. Han skriver, som han gjorde för någon månad sedan, i stadsplaneärenden om kommunalpolitiken i ett trettioårigt perspektiv, med återblickar på Fredrik Swartlings (h) och Torsten Andréas (s) insatser. Så långt minne tillbaka har knappast någon av dagens kommunalpolitiker. Mårtenssons lundaside lär väl aldrig komma att ligga i fronten för det inträngande samhällskritiska reportaget, vilket en del hetsiga insändarskrivbenter i VB önskat, men den är ganska gedigen, välskriven och välskött.

Svårt att göra tidningar!

D.v.s. samma dag som detta skrivs hamnar *Sydsvenskan* i en situation som måste kännas ganska pinsam. Efsil, ekonomistudenternas förening ville ha Per Gahrton på en EG-debatt och som självförsörjande frilansare svarade han att han kunde väl komma, mot standardavode. Efsils unga ekonomlejon blir upprörda: Hans Werthen och andra av Efsils normalgäster begär minsann inte arvode och förmanar honom att pengar är inte allt här i livet. *Sydsvenskans* Bo G. Åkerman återgav totalt okritiskt ekonomernas indignation och *Sydsvenskan* slog upp det stort på sin lokala löpsedel. Men samma dag, på kultursidan, skriver Per Gahrton en notis där han beskriver förloppet och talar

om tafflig oförsämdhet och Efsil som en pajasklubb.

Lärdomarna är flera:

- Ekonomistudenterna tycks ha en egendomlig verklighetsuppfattning. Anser de att politik är eller bör vara en sysselsättning för ekonomiskt oberoende gentlemen?

- Kritiskt distanshållande till väletablerade läsargrupper är inte så välutvecklat på *Sydsvenskans* lundaside.

- Varje avdelning i en stor tidning lever sitt eget liv och har sin egen kultur. Konflikterna mellan politisk och kulturredaktion på *Sydsvenskan* för ett år sedan vittnade om det, men här blir det extra tydligt. Men det är kanske bra?

Plakatpolitik?

Jag vill slutligen bara föra vidare vad John Sune Carlsson (s) skrev på *Arbetets* kultursida härom veckan. Han tog upp det här med bankerna, ni vet. Det är ju så att landets ledande finansmän, samma pojkar som tänker få in oss i EG, satsade och förlorade ett par hundra miljarder kronor på husaffärer i London, Bryssel, Madrid, Frankfurt etc. De köpte när det var som dyrast och har sen tvingats sälja med mycket stora förluster. Pengarna hade de lånat, direkt eller indirekt, i det svenska bankväsendet och detta är s.a.s. den hårda kärnan i den svenska bankkrisen. Finns det då något enkelt sätt att sammanfatta det nuvarande läget? Jodå, säger John Sune Carlsson, vi ropade förr ett slagord som på ett utmärkt sätt sammanfattar läget nu när vi ska lösa ut bankerna, t.ex. SE-banken: "Känner du stanken från Enskilda banken". Hade jag inte känt till hur felaktigt det är med plakatpolitik skulle jag ha föreslagit det som banderoll för instundande Förstamaj.

Lucifer

Miljö & hälsoskydd...

Forts. fr. sid. 1.

hade mätt kväveoxidhalten någon meter över gatuplanet. Mats Bohgard, vänsterpartiets suppleant i nämnden, ställde ett antal frågor om mätningarna, t ex varför inte uppgifter om vindstyrka och vindriktning var med. Januari 1993 var ju onekligen en ovanligt blåsig månad vilket rimligen har stor betydelse för koncentrationen av luftföroeningarna. Mats fick inget ordentligt svar vare sig på denna eller någon annan av de frågor han ställde. Själv undrade jag och undrar fortfarande hur man kan avvisa de boendes klagomål med hänvisning till att kväveoxidhalten inte kom upp i världshälsoorganisationens gränsvärden, när det är kolmonoxidhalten som är det som kan förväntas ge mest besvär. Trafik som flyter trögt, stannar, kör fram, stoppar igen etc, som den gör vid Domus parkeringsuppfart, ger de högsta kolmonoxidhalten. Höga kväveoxidhalter finner man i första hand vid motorvägar, motortrafikleder (och Malmövägen om jag minns rätt från kartor av Lunds luftföroeningshalter), dvs där trafiken har hög hastighet.

Jag fick svaret att OPSIS-utrustningen kan mäta kväveoxiden men inte kolmonoxid. Då försökte jag mig på en liknelse, nämligen den om den berusade mannen som hade tappat sin nyckelknippa. På förfrågan om han tappat den vid gatlyktan (där han letade denna mörka natt) svarade han nekande med kommentaren "att det är ju här det är ljus!". För övrigt innehåller bilavgaser en mängd andra ämnen som det finns anledning att oroa sig för ur hälsosynpunkt.

Märkligt agerande av mp-are

Mats och jag lyckades dock inte övertyga resten av nämnden om att åtgärder borde vidtagas. Den enda som röstade med oss var Geirid Fiskesjö från centerpartiet. Undrar vad miljöpartiets väljare anser om att mp-representanten röstar med ett förslag om att avvisa besvärerna?

Frånsett alla lokala hälsoproblem finns det minst sagt starka argument om globala miljöeffekter som talat för att bilismen måste minska drastiskt i volym. Åter till vänsterpartiets gamla krav: För en bilfri innerstad!

Karin Svensson Smith

Mera om Efsil

som tycks ha klantat till sig riktigt ordentligt. I *Sydsvenskan* för i onsdags beklagade sig Efsil över att Gudrun Schyman inte svarat på en inbjudan från dem att debattera mot Ulf Dinkelspiel.

Eftersom vi på VB känner Gudrun Schymans debattvillighet när det gäller EG blev vi förundrade och ringde Peter Bloch, Schymans sekreterare på riksdagen. Han kunde inte erinra sig någon inbjudan och tog därför kontakt med Efsils kansli där han pratade med Josefin. Nej man hade ingen kopia på brevet. Nej hon kunde inte komma ihåg när inbjudan sändes ut. "Det var någon gång förra året" erinrade hon sig.

Eftersom Schyman, helt lägligt var i närheten, i Köpenhamn, undersökte vänsterpartiet i Lund genom sin ombudsman om EG-duellen mellan Schyman och Dinkelspiel skulle kunna bli av med kort varsel.

Köksfilosofen:

Skånsk mästare på Klostergården

I tävlingen om Skånes bästa fastlagsbullar tog Klostergårdens konditori hem segern i konkurrens med ett tjugotal andra skånska konditorier.

Detta firas med extrapriser på fastlagsbullar under veckorna 9 och 10, alltså t.o.m. den 13 mars.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Från riksdagen

Vänsterpartister från Lund ligger bakom fyra aktuella riksdagsinitiativ.

Öresundsdebatt

Som refererats av morgontidningarna har Rolf L. Nilson begärt en särskild debatt om Öresundsbron. Talmannen kan besluta om särskild debatt ifall något väsentligt nytt har inträffat, och det har det förvisso i detta ämnet i och med miljökoncessionsnämndens negativa yttrande.

"Nu är det hög tid att regeringen inser vilka transportslag som tillhör framtiden och vilka som tillhör gårdagen", skriver Rolf. Det förra är förstas bilarna, det senare tågen som kan gå den tunnel som vänsterpartiet gott kan tänka sej, förutsatt att den är borrad och inte stör vattengenomströmningen.

I en detalj tar Rolf miste. Han skriver att dagens högfartståg gör 350 km/h. Det är 50 km/h för mycket om man avser reguljär trafik.

Vänta med valkretsarna

I en motion följer Rolf L. Nilson upp sitt och partiets motstånd mot den av regeringen förslagna förändringen av de skånska riksdagsvalkretsarna, som bl.a. kommer att leda till att Lunds röster "gödsjar den skånska landsbygden" för att citera en tidigare VB-rubrik.

Regeringen har ju tillsatt en beredning som ska se över landets regionala indelning. "En realistisk bedömning är att de två Skåneläna är borta om 5-6 år", menar vänsterpartiet, och då är det dumt med tillfälliga lösningar.

KDS förespråkade i utredningen att hela Skåne skulle utgöra en gemensam valkrets men har nu vikit sej och inte lämnat någon reservation.

Bättre miljökontroll

Jan Jennehag står som första motionär men det är vänsterpartiets miljö & energikutskott under Karin Svensson Smith som har producerat texten till två miljömotioner.

Den första har rubriken "Miljökontrollen måste skärpas". Den börjar med att berömma Miljöskyddslagen men tycker det är en brist att lagen bara ser till miljöeffekterna av själva produktionen, inte av produktens fortsatta liv och död. En annan svaghet är att länsstyrelserna inte har kapacitet att följa upp alla tillståndsprövade verksamheter. Rätten borde därför

Om utopier (för sista gången?)

Jag gillar att debattera med folk som har helt andra åsikter än jag själv. Det är ofta fruktbart och lite av själva finessen med politisk idéutveckling. Jag tror att mina uppfattningar har utvecklats och förändrats genom konfrontation med annorlunda åsikter och infallsvinklar. Jag är t.ex. mycket glad för debatten med Örjan Wikander strax innan jul.

Medvetet eller slapp?

Men jag blir rätt sur när jag medvetet eller genom slapphet blir mistolkad! Det sker nu i minidebatten om utopiernas död! Om det har jag skrivit och pratat så många gånger att min inställning inte kan ha förbigått någon VB-läsare. Om jag händelsevis uttryckte mig för kortfattat och därmed onyanserat på vänsterpartiets årsmöte så är det ingen ursäkt för Charlotte Wikanders och Lucifers misstolkningar.

Detta är min uppfattning: partier, framför allt vänsterpartier, skall inte byggas på stora utopier om det klasslösa samhället eller det självförvaltande samhället!

Provisoriskt ideal

Jag hävdar detta av två anledningar (det finns säkert flera): det är onödigt och det gör - om man menar allvar - partiet för smalt. Mitt provisoriska ideal är ett mycket brett parti som tar den breda men krokiga och backiga vägen framåt mot ett anständigare samhälle och där det är fullt accepterat att delta en bit på vägen.

Viktigast är emellertid att det är farligt med partier byggda på utopier. När man har ett i grunden annorlunda samhälle som slutmål för det politiska uppdraget blir man inte så noga med hur man tar sig dit, och man blir intolerant! Försök att skapa klasslösa samhällen i Sovjet, Kin och Kampuchea är vänsterex-

utvidgas till kommunernas miljö- och hälsoskyddsnämnder.

Kontrollen är en nyckelfråga, mörkertalet för miljöbrottslighet antas på goda grunder vara stort och straffen är låga. Allt detta vill motionen göra något åt.

Luft och förföljning

En andra motion tar sin utgångspunkt i deklARATIONER från miljökonferensen i Rio. De har inte status av bindande konvention men regeringen har förklarat att den känner sej politiskt och moraliskt förpliktad av dem. Ett särskilt skäl borde vara att kapitlet om transporter tillkom på svenskt initiativ.

empel på detta. Hitlers nazityskland är ett högerexempel.

Jag tror att det av mina exempel framgår att min uppfattning inte bygger enbart på kommunalpolitiska erfarenheter. Jag vill för min del fråga utopiförespråkarna vad de har för alldeles speciella utopier, som inte riskerar att bli omänskliga om de skall förverkligas av ett politiskt parti med makt. Det förvånar mig lite att anhängare av de stora utopierna dyker upp nu och i Lund. Det har pågått en långvarig internationell debatt om detta. Frågan har inte bara intresserat Veckobladet. Jag trodde faktiskt att min uppfattning var okontroversiell.

Svagt kommunalt samband

Det finns faktiskt ett svagt samband mellan min uppfattning i utopi-frågan och kommunfullmäktige i Lund. Jag tror att det var Symposium - Brutus Östling var åtminstone inblandad - som i början av 80-talet anordnade ett seminarium där Horace Engdahl talade lärt om utopier i litteratur och politik. Han använde en text av Sven Delblanc som litterärt exempel. En av Engdahls punch-lines var: "Utopier hör hemma i skönlitteraturen om de överhuvudtaget hör hemma någonstans." Jag var djupt oenig och provocerad men insåg så småningom, efter några år, att han hade rätt. Föreställningen ägde rum i stads-hallen om än inte i fullmäktigesalen.

Själv vill jag tillägga att drömmen om det annorlunda goda samhället hör hemma på individnivå där det kan vara en motor för det personliga politiska engagemanget. Jag har alltså aldrig ifrågasatt drömmar, hopp, önskan om rättvisa eller vrede över orättvisor som politiska drivkrafter. Det är goda krafter!

Men, för att avsluta med en (lunda)vits: No More Utopia!

Rolf L. Nilson

Det är rimligt att vi går före och visar hur målen ska uppnås.

Det handlar alltså om biltrafikens skadliga verkningar på luften och indirekt på klimatet. Riksdagen har ju beslutat om utsläppsmål men med nuvarande tendenser kommer de inte att förverkligas. Ett medel som anvisas i motionen är att lägga hela fordonsskatten på bränslet vilket fördyrar och därmed bromsar den rörliga bilanvändningen.

Men det handlar inte bara om luft och hälsa. Motionen gör i förbigående det viktiga påpekandet att landskapet i södra Sverige "redan är förfulat av ett finmaskigt vägnät".

Argument för EG-an slutning

Med anledning av Gunnar Sandins artikel i VB nr 7, om att de som är emot EG är extrema nyliberaler, gamla apk-are och andra traditionalister, norrlänningar och bönder. Om sådana tycker jag inte.

Och visst var det skönt om vi med Gunnars hjälp kunde få slut på daltandet här hemma med alla möjliga gnällspikar. När väl konjunkturen vänder skall vi nog kunna få snurr på de envisa norrlänningarna. Nya hyggligt avlönade jobb kan säkert skapas i mysiga Ruhr. Eller kanske de kan börja studera på något universitet i Europa.

Jag har också blivit övertygad om att Karl Marx skulle ha gillat EG. Vem? Jo, Karl Marx som dog för så där hundra år sedan.

Visst är det fint i Västereuropa. Ja ända ner till Medelhavet. Jag har så många fina minnen från Spaniens sydkust. Alla var så trevliga och hjälpsamma.

En förnyad Jönsson

PS. Min gamla Volvo har blivit som ny sedan jag klistrade på den där stjärndekalen därbak. Det känns så bra att vara med andra Europapositiva människor.

PPS. Jag tror gubben Marx också skulle tyckt det vara bekvämt med bil.

MÖTE MÖTE

FULLMÄKTIGEGRUPPEN Må 8.3: Inget möte.

RÖDA KAPELLET Sö 7.3 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep inför spelning 8 mars i Malmö. Repertoar: gå: 8, 67: 3, 76, 224, 227. Stå: 25, 59, 131, 225, 231, 257, samt 265 (BPAXO, obs nytt nummer. Tidigare 266!)

Samling stadshuset i Malmö Må 8.3 16.45 Ta med såväl nothållare som notställ och varma kläder. Fler spelande behövs! Pågatåg fr Lund 16.23. 16.38 för eftersläntare.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18: 046/11 51 59
Fax: 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Thomas Schlyter tel 14 75 05.
Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69